

[Ministeren for skatter og afgifter]

nanspolitisk stramning, som er nødvendig af hensyn til udviklingen af underskuddet på vores betalingsbalance.

Man har beskæftiget sig med problemet, hvordan disse forslag vil indvirke på beskæftigelsen her i landet, og man har harceleret over, at hverken regeringen eller jeg har været i stand til at give konkrete svar. Men det er i og for sig ganske naturligt, at det har været umuligt, og det har vi også nævnt i de svar, vi har givet. Det er klart, at hvis disse forslag om afgiftsforhøjelser på energien medfører en væsentlig nedgang i importen af energi, vil det have en mindre uheldig indvirkning på beskæftigelsen, end hvis der ikke sker en begrænsning i energiforbruget.

Dertil kommer også de 1.300 mill. kr., som skal bruges til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, de 500 mill. kr. til nye K-lån og de besparelser på 2,8 mia kr., som der for en dels vedkommende ikke er truffet endelig beslutning om. Før vi kender resultatet af forhandlingerne om anvendelsen af disse midler, kan vi ikke vurdere den effekt, forslagene vil have i positiv eller negativ retning på beskæftigelsesudviklingen. Derfor er det altså i den givne situation, med de usikkerhedsmomenter der her tegner sig, vanskeligt for ikke at sige næsten umuligt at give rent konkrete tal på disse områder. Det vil være nemmere, efterhånden som disse ting udmøntes.

Hr. Glistrup har jo allerede været inde i en lang debat om cigaretter og unddragelse af afgifter. Jeg må indrømme, at jeg har været noget forundret over den debat. I det svar, vi gav fra tolddepartementets side, gjorde vi jo opmærksom på, at det, vi havde kendskab til af unddragelse af afgifter på dette område, i 1975-76 lå på 3 mill. stk., i 1976-77 på 3,2 mill. stk. og 1977-78 på 7,5 mill. stk. Når vi så ser de opstillinger, hvor det er gjort op til milliarder, er det klart, at man får en fremstilling, der ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold. Vi har selvfølgelig ikke været i stand til at give tal på, hvor mange der er unddraget. De tal, jeg nævnte her, er dem, man har kontrolleret. Sådan kan man jonglere rundt med tallene, men det bliver de ikke rigtigere af, og det kendetegner mere dem, der bruger tallene på en sådan måde, end det resultat, man når frem til.

Hr. Hagen Hagensen sagde, at lovforslagene var udtryk for en kortsigtet politik, der ikke løser nogen problemer. Jeg ved ikke, om hr. Hagen Hagensen eller det konservative folkeparti aldrig har været med til at lave en kortsigtet politik, som vi andre måske har sagt ikke løste problemerne i den givne situation; det er vel den politiske situation, man en gang imellem kan stå i. Men der foreligger jo ikke andre alternativer, der kan løse problemerne her og nu, alternativer, som ikke vil skabe en hel række andre problemer. Det gælder også de alternativer, som har været stillet op fra de konservatives side.

Hvad angår den debat, der har været om benzinforhandlerne – og nu kan vi vel tage det i en mere afslappet tone, for så vidt jeg kan se, har de fleste repræsentanter for benzinforhandlerne forladt folketingsalen – vil jeg gerne sige, at jeg har forstået på handelsministeren, at han meget gerne ser, at benzinforhandlerne og olieselskaberne henvender sig til handelsministeren for at få en drøftelse af de problemer, der er på dette område, og som jeg forstår har optaget forfærdelig mange under debatten her i eftermiddag.

Hr. Niels Helveg Petersen havde jo nogle, jeg vil ikke sige bidske, men så stærke bemærkninger i retning af, at S og V var ude af stand til at føre forhandlinger, og jeg blev lidt forbavset over disse temmelig kategoriske bemærkninger. Jeg skal slet ikke blande mig i de forhandlinger, der har været ført mellem centrum-demokraterne og de radikale på den ene side og de to regeringspartier på den anden side. Men hr. Niels Helveg Petersen skulle være den sidste til at fremsætte en påstand om, at regeringen ikke er i stand til at føre forhandlinger og indgå forlig med andre partier, for det er jo ikke så forfærdelig længe siden, at de to regeringspartier sluttede en aftale om boligforlig netop med de radikale, og det understreger altså, at vi udmærket kan føre forhandlinger, hvis de, vi fører forhandlinger med, er tilpas realistiske til at vurdere, hvor langt man i en given situation kan nå. Det er for øvrigt altid en væsentlig forudsætning for at være en god forhandler, og jeg vil gerne minde de to partier om, at hvis man ønsker at nå et resultat, skal man vide, på hvilket tidspunkt man skal give ind, og hvor langt man kan nå. Det har man altså hverken fra centrum-demokraternes eller fra de radikales side haft tilstrækkelig